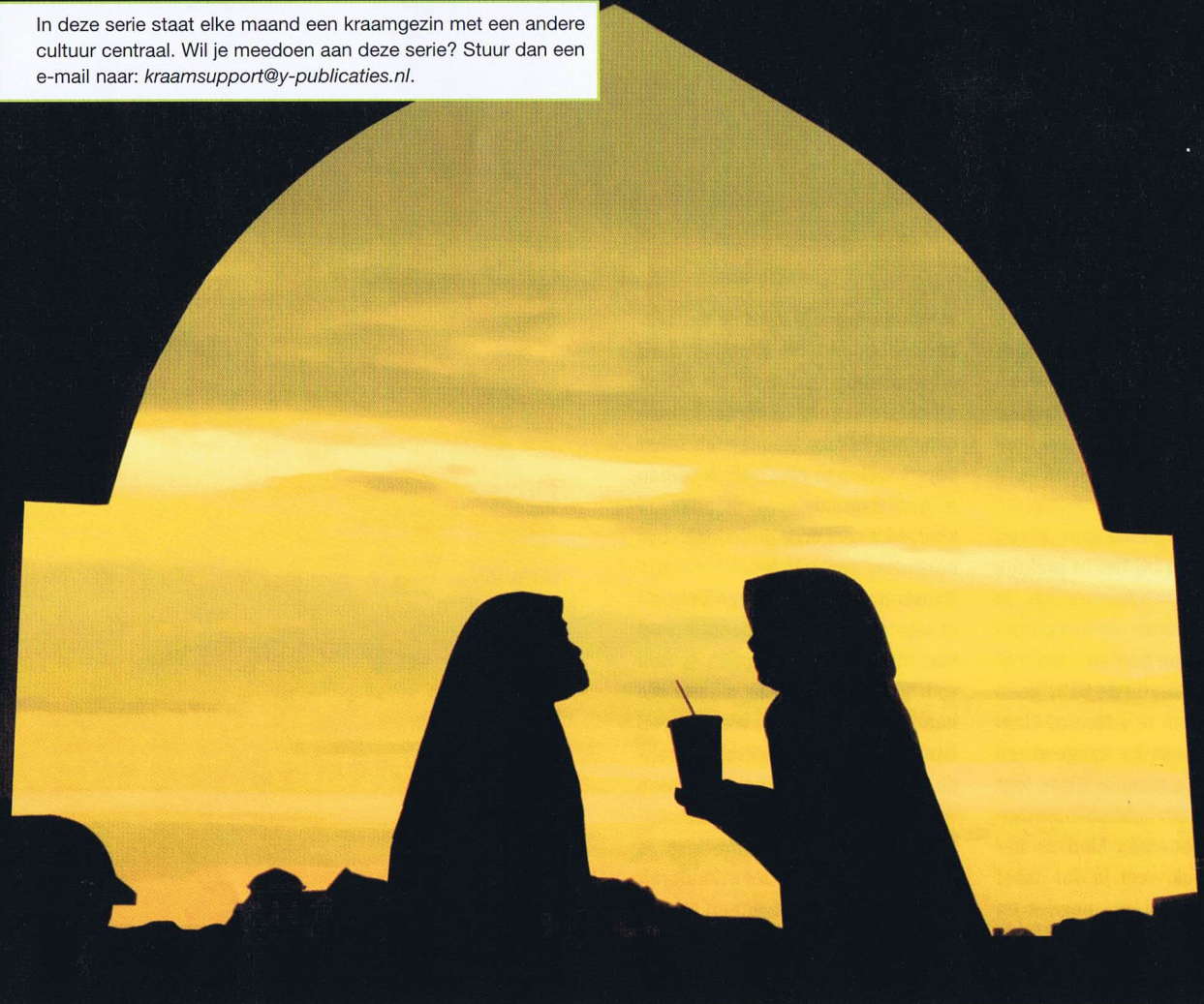

In deze serie staat elke maand een kraamgezin met een andere cultuur centraal. Wil je meedoen aan deze serie? Stuur dan een e-mail naar: kraamsupport@y-publicaties.nl.

KRAMEN IN EEN IRAKEES GEZIN

Suzan Karam vluchtte tien jaar geleden naar Nederland. Ze was toen enkele maanden zwanger. Ze vindt het niet erg dat ze niet in Irak is bevallen omdat de medische zorg daar te wensen overlaat. Deskundige verloskundige hulp is maar voor weinig mensen weggelegd.

Suzan Karam (34) is voorzitter van de Stichting Irakese Vrouwen Nederland in Amsterdam. Deze stichting werd begin 2005 opgericht om activiteiten te organiseren voor vrouwelijke vluchtelingen uit Irak. Alle honderd leden zijn in een tijdsbestek van twintig jaar naar Nederland gevlucht uit religieuze of politieke overwegingen. Karam vluchtte tien jaar geleden samen met haar echtgenoot naar Nederland. Ze was toen enkele maanden zwanger. Haar dochter is nu negen jaar. De kraamverzorgende maakte voor haar destijds de keus om thuis te bevallen. 'In Irak

mag je zelf kiezen waar je wilt bevallen: thuis of in het ziekenhuis. Hier in Nederland bepaalde mijn kraamverzorgende dat. Ik kon nog niet goed Nederlands spreken, maar kon het wel verstaan. Tijdens de bevalling was ik erg bang dat het niet goed zou gaan. De weeën begonnen thuis, maar omdat het hartje van de baby niet goed klopte moest ik alsnog naar het ziekenhuis, waar ik uiteindelijk ben bevallen.'

MEDISCHE ZORG

Dat ze niet Irak is bevallen, vindt Karam niet erg. De medische zorg laat daar volgens haar te wensen over. 'De verpleegkundigen hebben geen geduld en zeggen tegen aanstaande moeders dingen als "Wat moet je met een vierde kind?" Ook komen er in Irakese ziekenhuizen veel medische fouten voor. Je kunt een freelance verpleegster inhuren als je thuis wilt bevallen, maar ook dan gaat er veel mis. Deze freelancers hebben meestal geen medische opleiding en verzorgen bijvoorbeeld de navelstreng niet goed.' Het land kent geen ziektekostenverzekering en door de schaarste onder artsen en verpleegkundigen worden hoge vergoedingen gevraagd. Wie verloskundige hulp nodig heeft in

Irak, moet dan ook beschikken over een goed gevulde beurs. 'Je kunt wel een specialist inschakelen, maar die moet je in Irak zelf betalen. Heb je daar niet genoeg geld voor, dan ben je overgeleverd aan de beschikbare zorg in het ziekenhuis en aan huis.' Vijf jaar geleden waren er omstreeks zesendertigduizend artsen

'Er zijn veel te weinig artsen en verpleegkundigen in Irak.'

en verpleegkundigen op ongeveer vijftwintig miljoen inwoners. Tegenwoordig zijn dat er nog ongeveer dertienduizend. De meeste gespecialiseerde artsen en verpleegkundigen zijn naar het buitenland vertrokken. Het gemiddelde maandloon in Irak bedraagt 180 dollar en ruim een kwart van de bevolking heeft geen baan. Deskundige verloskundige hulp is daardoor maar voor weinig mensen weggelegd.

TRADITIES

Irak bestaat net als veel andere landen uit diverse bevolkingsgroepen die op onder meer religieus en cultureel vlak van elkaar verschillen. Zo wonen er Arabieren, Moeras-Arabieren, Koerden, Assyriërs, Turkmene, Perzen, Joden en Mandaniëten. Karam is Koerdisch en komt uit het midden van Irak. De Koerden beschouwen zich als afstammelingen van de Meden. Hun taal, het Koerdisch, vertoont overeenkomsten met het Farsi, de taal van de Perzen. Karam spreekt beide talen van Irak: het Arabisch en Koerdisch, maar kan zich inmiddels ook goed in het Nederlands uitdrukken. De tradities rond de geboorte en de kraamtijd verschillen per bevolkingsgroep. Echte Irakese tradities weet Karam niet één, twee, drie te noemen, al worden de meeste Irakese baby's na de geboorte meteen strak ingebakerd. 'De pasgeborene wordt ingewikkeld in een stof in de vorm van een driehoek. Daarna leggen ze het kindje neer in een bedje of wiegje dat heen en weer kan schommelen. Het idee achter het inbakeren is dat het kind er sterke botten en een recht lichaam van krijgt. De baby wordt gedurende zes, negen of twaalf maanden dag en nacht strak gewikkeld in vier of vijf doeken. Sommige baby's worden alleen maar uit de doeken gehaald om te worden verschoond.' Karam koos er voor om haar dochter na de geboorte niet in te bakeren. 'Ik wilde het niet. Ik vind het zielig voor baby's als ze de hele dag vast liggen en maar een halfuur tot een uur per dag uit de doeken worden gehaald. Volgens mij wordt deze vorm van inbakeren steeds minder gewoon.'

VADER

Het is niet gebruikelijk in Irak dat een man, en dus ook niet de vader, aanwezig is bij een bevalling. 'Ze gaan eigenlijk nooit de verloskamer van een ziekenhuis binnen en blijven wachten in de wachtkamer. Maar de barende kraamvrouw staat er niet alleen

Achtergrond

- Irak bestaat net als veel andere landen uit diverse bevolkingsgroepen die op onder meer religieus en cultureel vlak van elkaar verschillen. Zo wonen er Arabieren, Moeras-Arabieren, Koerden, Assyriërs, Turkmene, Perzen, Joden en Mandaniëten.
- De Arabieren vormen ongeveer driekwart van de Iraakse bevolking en bestaan uit twee groepen: De sjiïeten en de soennieten, die beide het islamitische geloof belijden.
- In Nederland wonen naar schatting ruim 41.000 Iraakezen, waaronder 25.000 Koerden, 12.000 Arabieren en 4000 christenen.
- De meeste Iraakezen wonen verspreid over de vier grote steden: Rotterdam, Amsterdam, Utrecht en Den Haag.
- Ongeveer de helft van de asielaanvragen in 2007 werd ingediend door Iraakezen (2500 aanvragen) en Somaliërs (2000 aanvragen). Ook in 2006 waren dit de grootste groepen asielzoekers.
- De Irak-oorlog en de instabiele politieke situatie zijn de belangrijkste redenen om te vluchten. Redenen om te vluchten zijn ook meer vrijheid of gezinshereniging.

voor. Meerdere vrouwelijke familieleden zijn haar tot steun, zoals haar moeder, schoonmoeder, zussen en schoonzussen. Het geeft een rustig, vertrouwd gevoel als je familie tijdens de bevalling bij je is.' De geboorte van Karams dochter was dan ook niet volgens Iraakees gebruik. 'Mijn familie woont nog in Irak en kon dus niet bij de bevalling zijn, maar mijn echtgenoot gelukkig wel. Hij is ruimdenkend en wilde er graag bij zijn.' Nadat ze uit het ziekenhuis was ontslagen, kreeg ze vijf dagen een kraamverzorgende in huis. 'Dat was nieuw voor mij. In Irak is geen kraamzorg. Daar zorgt de familie voor de baby en de kraamvrouw, soms wel een maand lang. Mijn familie woont niet in Nederland, maar gelukkig heeft de kraamverzorgende goed voor mij en mijn dochter gezorgd.'

Tips

- Houd rekening met de cultuur van het kraamgezin door bijvoorbeeld vrouwelijke familieleden bij de bevalling te betrekken.
- Toon begrip als de kraamheer niet bij de bevalling aanwezig wil zijn.
- Houd er rekening mee dat er weinig familie op bezoek komt. Wees daarom vriendelijk en gastvrij voor de buitenlandse gasten die wel langskomen.